

Емоції в житті дитини

Дошкільне дитинство – особливий період в розвитку дитини, коли розвиваються загальні здібності, необхідні кожній людині в будь-якому виді діяльності.

Зараз діти стали менш чутливими до почуттів інших, вони не завжди можуть зрозуміти їх, не можуть висловити й усвідомити свій внутрішній стан і свій настрій, і часто виявляють його в різкій формі. Звідси і виникають труднощі в стосунках з однолітками та дорослими. Також збідніла емоційна сфера є причиною затримки розвитку інтелектуальної сфери. Діти менше цікавляться чимось новим, в їхніх іграх відсутня творчість, а деякі зовсім не вміють гратись.

Емоції відіграють важливу роль в житті дитини. Виявляючись у поведінці, вони інформують дорослого про те, що дитині подобається, що дратує. По мірі того, як дитина росте, її емоційний світ стає різноманітнішим і багатшим.

До 3-х років емоційний розвиток дитини досягає такого рівня, що він може себе поводити зразково. Однак те, що діти здатні до так званої “хорошої поведінки”, ще не значить, що вона постійно буде такою. Для молодшого дошкільника характерними є різкі перепади настрою, адже його емоційний стан залежить від фізичного комфорту. Якщо чотирирічний малюк дуже втомився чи переніс повний напруження день, він цілком може себе поводити, як менша віком дитина. І це є сигналом для дорослого, що в даний момент йому потрібна допомога та підтримка. На настрої малюка 3-4 років починають впливати взаємостосунки з однолітками та дорослими. Він починає оцінювати поведінку оточуючих людей. До 4-5 років дитина стає більш витривалою фізично. Це стимулює розвиток психологічної витривалості. Знижується втомлюваність, фон настрою вирівнюється, стає більш стабільним, менш сприятливим до перепадів.

В дітей старшого дошкільного віку почуття панують над всіма їх сторонами життя. Дитина 6 років може бути стриманою і приховати страх, агресію, сльози. Але лише тоді, коли це дуже потрібно.

Найбільш сильним і важливим джерелом для хвилювань стають стосунки з іншими людьми – дорослими та дітьми. Потреба “бути хорошим” для оточуючих визначає поведінку дитини. Ця потреба визначає появу складних багатопланових почуттів: ревності, співчуття, заздрість.

Процес розпізнавання і передачі емоцій є складним і потребує від дитини певних знань, певного рівня розвитку. Діти звертають увагу головним чином на вираз обличчя, не помічаючи пантоміміку (жести, постава). Старші дошкільники мають ще недостатні уявлення про емоційні стани людини і їх прояви.

Емоції не розвиваються самі по собі. Змінюються установки особистості, її відношення до світу, і разом з ними формуються і змінюються емоції.

Виховання через емоційні впливи – дуже тонкий процес. Основним завданням його є не пригнічення та викорінення емоцій, а правильне керування ними. Створюємо емоційне благополуччя дітей.

Шановні батьки!

Виростити психічно здорову та емоційно стійку дитину Вам допоможуть наступні рекомендації:

- Оточіть дитину атмосферою психологічного комфорту: відмовтесь від непорозумінь та конфліктів, категоричності, підвищених, необґрунтованих та незрозумілих вимог до дитини.

- Звільніть дитину від негативних переживань. Навчіться керувати власними діями та висловами.

- Збільшіть емоційне спілкування з дитиною: цікавтесь її внутрішнім станом, переживаннями, бажаннями.

- Виявляйте любов до дитини обіймами, поглажуваннями, цілунками, ласкавим поглядом та теплим словом.

- Вселяйте віру дитини в її сили, можливості.